

παραγρῆμα ὁ ἔβραϊός, ἀλλὰ τοῦ ὑπαστυνόμου ὁσφραϊνομένου ἔβραϊκὸν κολύκορον καὶ μὴ ἐνδίδοντας εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν παρευρισκομένων, ἠγάγκασέ τινα νὰ τῷ καταφέρῃ γρονθοκόπημα, ὅπερ μετέλλαξε τὸ ἀρχικὸν σχῆμα τῆς μορφῆς του. Οἱ κλητῆρες ἰδόντες ὅτι τὰ πράγματα ἐξόνιζαν καὶ προκισθανθέντες ὅτι ἡ τρικυμία ἐμελλε νὰ ζεσπάτῃ ἐπὶ τῆς ράχεώς των, τὸ ἔραψαν λάσπη ἀφήσαντες, μάρμαρον τὸν ὑπαστυνόμον τους αἰ γεννάδει. Ἐν τῷ μεταξὺ διαδίδεται ἐν τῷ πλήθει ὅτι ἡ γυνὴ ἀπέθανε, καὶ τότε ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ τὸ παντοπωλεῖον καταστρέφεται, ἐνῶ ὁ κύριός του ἐξέπνευεν ἀπὸ τὰ κλωστοπυκνῆματα τῶν ἐργατῶν· τὰ πράγματα ἐδεινούτο ἠκούσθησαν ἐν τῷ πλήθει μερικαὶ φωναὶ «θάνατος εἰς τοὺς ἔβραϊούς;» τὰ μαγαζεῖα ἐκλείοντο καὶ τὸ πλήθος ἐβάδιζε κραυγάζον ἀπειλητικῶς εἰς τὸ μέγαρον τοῦ διοικητηρίου, ὅτε παρούσιάζεται ὁ στρατός καὶ ἐπέερχεται συμπλοκὴ ἐν ἣ ἐφρονεύθησαν περὶ τοῦ 20 ἀμφοτέρωθεν ἐκτὸς ὅμως τούτου ἐφρονεύθησαν ἡ σύζυγος τοῦ δικαστοῦ Μπικῶφ, μία μαθήτρια τοῦ γυμνασίου, εἰς ἔμπορος καὶ ὁ διάκονος τῆς μητροπόλεως οἵτινες εὕρισκοντο τὴν ἄραν τῆς συμπλοκῆς ἐν τῷ βουλευδάρτῳ τῆς Μόσχας.—Τὸ πλήθος μετὰ τὴν συμπλοκὴν διεσπάρη καθ' ὁμίλους ἐν ταῖς ὁδοῖς καταστρέφον πᾶσαν οἰκίαν καὶ κατάστημα Ἰουδαϊκόν.

Περισσότερον δυστυχῶς ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ καταστροφῇ ὑπέφεραν αἱ πτωχαὶ οἰκογένειαι· ἐκ τῶν πλουσιῶν μόνον τὸ μέγαρον τοῦ τοκογλύφου Στόμπεργ, τοῦ ἱατροῦ Στρέϊκερ καὶ τὸ μεγαλοπρεπές ξενοδοχεῖον «Αῤεάδην» κατεστράφησαν καθ' ὁλοκληρίαν. Τὰ καταστήματα ὑπέφεραν περισσότερο, καὶ ἰδίως τὰ πωλοῦντα ἔτοιμα ἐνδύματα, ἅτινα εἶναι μὲ τὰς μόντρας των μόνον καὶ αὐτὰς τετραυσιμένας. Πλησιάζει, βλέπετε, ὁ χειμὼν καὶ ἐν Ρωσίᾳ τὰ ἐνδύματα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσὶν ἀναγκαϊότερα καὶ τῆς τροφῆς ἀκόμη, ὥστε ἀφοῦ τοῖς ἐδόθη κατ' ἀλλήλους εὐκαιρία ἕκαμον οἱ ἄνθρωποι τὴν προμήθειάν των, ἥτις ὅμως

εἰς πολλοὺς βγήκε ζυγὴ, διότι μέχρι τῆς 26 Ἰουλίου 350 περίπου εἶχον μπαγαρωθῆ ὑπὸ τῆς φεροφυλακῆς ὡς στασιασταί.

Σαχόλος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡ κυρία μὲ τὸ φεῖδι. Ἡ σκηνὴ εἰς Λουτρόν τῆς Σαξωνίας, γυναικεῖον. Πρῶτον πρόσωπον κουδούνισμα ἰαχυρόν, πεισματάρικο, ἀκατάπαυστον, διότι ἐκεῖ κάθε καμπύρα τοῦ Λουτροῦ ἔχει τὸν ἠλεκτρικὸν τῆς κώδωνα διὰ κάθε ἐνδεχόμενον. Δεύτερον πρόσωπον φωνὴ γυναικεῖα ἄξεια, σπαρακτικὴ: «Βοήθεια! Βοήθεια! Φεῖδι! Φεῖδι!» Τρίτον πρόσωπον ὑπέρβριαι καὶ θαλαμηπόλοι τρέχουσαι πρὸς τὴν λουτροκαμαροῦλα ὅθεν κραυγὴ κινδύνου ἐξήρχετο. Τέταρτον πρόσωπον ἡ λουομένη Κυρία, θεόγυμνος, σπαρταρούσα ἐντὸς τοῦ λουτροῦ, καὶ οὔτε νὰ μείνῃ ἤθελε, οὔτε νὰ βγῆ τολμοῦσε. Μόνον φωναὶ σπαρακτικαί: Φεῖδι! Φεῖδι! Πέμπτον πρόσωπον: μετὰ τὰς φωνὰς μία λειψόθυμία. Ἐκτὸν πρόσωπον μία τολμηρὰ κορασις ἐκ τῶν θεραπεινίδων χώνει τὸ χεῖρ τῆς ὅπου τὸ μαῦρον πρᾶγμα ὀφροειδῶς ἐσεῖτο καὶ ἕκτον πρόσωπον: ἡ ἀναδυομένη ξένη πλεξούδα, ἡ ἐκληφθεῖσα ὑπὸ τῆς κυρίας καὶ κυρίας τῆς πλεξούδας ὡς φεῖδι!

Τὸ μαγικὸν φυτόν. Καὶ μία εἰδησις εὐάρεστος ἀπὸ τὸ Τονκίνον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐξάλισε τὰς τελευταίας ἡμέρας. Ἄνεκαλύφθη, λέγει, φυτὸν ἔχον μεγάλην θεραπευτικὴν δύναμιν. Ὁ φλὸς τοῦ φυτοῦ τούτου οὐ μόνον θεραπεύει τὴν ὑδροφοβίαν, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ δαγκάματα δηλητηριωδῶν ἐντόμων. Ἐχει ὅμως καὶ τὴν ἀνκπόδῃ του τὸ μαγευτικὸν φυτόν. Ἄμα τὸ

ραξίας, διότι δὲν ἠκούσατε ἀναγγελλόμενον τὸν μαρκήσιον Σαμαράνδ.

— Εἶχον ἀκούσει, κύριε, ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ δώσω πίστιν εἰς τὰ ὠτά μου. Ἄ! εἰσθε ὁ κ. μαρκήσιος Σαμαράνδ!... Δύνασθε νὰ μᾶς εἰπῆτε, κύριε μαρκήσιε, εἰς τοὺς κυρίους τούτους καὶ εἰς ἐμὲ εἰς ποίαν οἰκογένειαν τοῦ Σαμαράνδ ἀνήκετε;

— Εὐχαρίστως, κύριε.

Καὶ διὰ φωνῆς σταθερᾶς ὁ Λυκογιάννης εἶπεν.

— Ἐν Γαλλίᾳ δὲν ὑπῆρξέ ποτε παρὰ μία μόνον οἰκογένεια Σαμαράνδ, ἡ ἰδικὴ μου. Ὁ πρόπαππός μου πιστός ὑπηρέτης τῆς βασιλείας κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ ἐπαναστατικῆς δικαστηρίου. Ἡ προμήτωρ μου, χήρα τοῦ στρατηγοῦ μαρκησίου Λουδοβίκου Σαμαράνδ, ἐνυμφεῖθη εἰς δεύτερον γάμον τὸν βαρόνον Δεσιμαῖζ· ἐκ τοῦ πρώτου συζύγου αὐτῆς ἔσχεν υἱὸν τὸν μαρκησίον Παῦλον Σαμαράνδ, τὸν πατέρα μου, ἐκ τοῦ δευτέρου γάμου τῆς ἄλλου υἱόν, τὸν βαρόνον Λέοντα Δεσιμαῖζ, ὑμᾶς, κύριε, ὅστις εἰσθε καὶ θετός μου.

— Ψεῦδος, ψεῦδος! ἐπεφώνησεν ὁ βαρόνος· μὴ δυνάμενος πλέον νὰ συγκρατηθῆ. Τῶνόντι, τοῦτο εἶναι μεγάλη ἀβέλεια!

Καὶ μὴ συγκρατῶν τὴν βιαϊότητα τῆς φύσεώς του.

— Κύριοι, ἐξηκολούθησεν, ἀπευθυνόμενος ἰδιαιτέρως εἰς

τοὺς κυρίους Βιολαῖν καὶ Μωριέν, ὁ ἄνθρωπος· οὗτος εἶναι εἰς ἄθλιος ἀπατῶν!

Ἐν τῇ αἰθούσῃ διηγέρθη ὑπόκωφός τις ψιθυρισμός. Ὁ Λυκογιάννης ὠχρίασε, τὰ δὲ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ διεσάλησαν· ἀλλὰ ταχέως ἀναλαβὼν τὴν ἀταραξίαν αὐτοῦ ἐμειδίασε καὶ ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους του.

Ὁ βαρόνος ἐξηκολούθησε:

— Πάντες γνωρίζουν ὅτι ὁ ἀδελφός Παῦλος Σαμαράνδ, ἀποθανὼν ἐν ναυαγίῳ τῷ 1847, δὲν ἐνυμφεῖθη καὶ ἐπομένως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχη υἱόν νόμιμον. Ἐπαναλαμβάνω, κύριοι, ὁ ἄνθρωπος αὗτός εἶνε τυχοδιώκτης, ἀχρεῖς ἀπαταίων!

— Ἐν τούτοις, κ. βαρόνε, ὑπέλαβεν ὁ κόμης Μωριέν, ὁ νεανίας οὗτος ἐμιλεῖ μετὰ πολλῆς βεβαιότητος.

— Μετὰ τῆς βεβαιότητος ψεύστου, ἀπήντησεν ὁ βαρόνος ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, δὲν ὑπάρχει μεταξύ ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ οὐδεὶς συγγενικός δεσμός. Τί κάμνει; πόθεν ἔρχεται; Ἄς τὸ εἰπῇ.

— Κύριε βαρόνε Δεσιμαῖζ, θὰ τὸ μάθετε, εἶπεν ὁ Λυκογιάννης διὰ φωνῆς βραδείας καὶ σοβαρᾶς.

— Δὲν θὰ τὸ μάθω! εἶπεν ὁ βαρόνος ὑψῶν μετ' ἀποστροφῆς τοὺς ὤμους.

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς περιστοιχιζόντας αὐτόν:

— Ἄ! ἀνέκραξε μετὰ παταγώδους φωνῆς, ἄξιοι ὅτι εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ! Ἄς τὸ ἀποδείξῃ λοιπόν!

μεταχειρισθῆς ἐκεῖ ποῦ δὲν πρέπει, ἐνεργεῖ δηλητηριωδῶς. Οὕτω καὶ οἱ Πρόξενοί μας εὐεργετικοὶ φαινόμενοι εἰς τὴν Ἀβυσσυνίαν, δηλητηριάζονται αἰφνης ἀποδεικνύονται εἰς τὴν Θράκην. Ἡ δύναμις τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου φυτοῦ, ὅπερ ὀνομάζεται Χοαγινιάν, ἦτο γνωστὸν εἰς ὀλίγας μόνον οἰκογενεῖας ἀναμιτικῶν, αἵτινες ἅμα χριστιαναὶ γενόμενοι ἀνεκάλυψαν αὐτὸ εἰς τοὺς Γάλλους. Λεπτομέρειαί περὶ τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Λασσερτέρ, πρῶτον ἱεραποστόλου ἐν Τονκινῷ. Εἰς ποιοῦ Ρωμηοῦ τῶρα τὸ κεφάλαι μπορεῖ νὰ κατέβῃ νὰ ἀγοράσῃ τὸν Λασσερτέρ νὰ μελετήσῃ τὸ πρᾶγμα, νὰ πληροφορηθῇ πῶς τὸ Χοαγιάν προμηθεύεται, νὰ πειραματισθῇ δι' αὐτοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σώσῃ κόσμον;

Ἰππασία ἀπὸ Παρισίων εἰς Βιέννην. Ἐνα ἀνδρόγονον, ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ραϋνῶ, καὶ εἰς φίλος, ὁ κ. Γιράρ, ἔκκαμαν τὸ ταξίδιον ταῦτο ἐπιπποὶ διὰ τῆς Ἑλβετίας καὶ τῶν Ἀλπεων εἰς Βιέννην με ὀλίγα μόνον διαλείμματα δι' ἀνάπαυσιν. Αἱ ἑφημερίδες φρονούσιν ὅτι πρῶτην φοράν κυρία τοῦ κόσμου ἐπιχειρεῖ τοιαύτην καματηρὰν ἰππασίαν. Δὲν ἀδιαθέτησε δὲ διόλου. Νὰ τὴν ὀνομάσῃ κἀνεὶς νταρτάνα, εἶνε ὀλίγον· τοῦ ὀνόματος ἔγινε τόση κατάχρησις· τὴν ὀνομάζομεν λοιπὸν κατ' ἐξοχὴν γυναῖκα, κατὰ τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἀφοῦ ξεκουρασθῶν τὰ ἄλογα, ἡ συντροφία ἀπὸ Βιέννης ἐφιππος θὰ πάρῃ τὸ φύσημά της εἰς Πέστην.

Νέα κρεμάλα. Ὁ Διευθυντὴς ἀγγλικῶν Δεσμοτηρίου ἤρωτήθη: πόσοι κακοῦργοι μπορεῖ νὰ κρεμασθῶν συγχρόνως εἰς μίαν κρεμάλαν. «Νὰ σὰς πῶ, πράγματι μπορεῖ νὰ κρεμασθῶν ἕξ· ἀλλὰ με τὸ χουζοῦρι τους τέσσαρες.

Ραδιοσυλλέκτης.

— Βεβαίως, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν, πρέπει νὰ παράσχῃ ὁ κύριος ἀποδείξεις.

— Οὐδὲν θ' ἀποδείξῃ εἰμὴ ὅτι δὲν εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, εἶπεν ὁ βαρόνος καρχαζων.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ ναύτης, εἰς ὃν οὐδεὶς προσεῖχεν, ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ ἀνακλιντροῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνήν.

— Ὁ κ. βαρόνος Δεσιμαῖζ ἔχει δίκαιον, εἶπε διὰ βραχύνῃς ναυτικῆς φωνῆς, ὁ νεανίας οὗτος δὲν εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ!

Ὁ βαρόνος ἐξέβαλε κραυγὴν θριαμβοῦ· δὲν ἠρώτησε ποῖος ἠδύνατο νὰ ἦνε ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὅστις ἤρχετο οὕτως εἰς βοήθειάν του· ἐθεώρησε τὸν ἄγνωστον αὐτὸν σύμμαχον καὶ ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὰς χεῖράς του.

Ἄλλ' ὁ ναυτικὸς ὠπίσθοχώρησε κατὰ ἓν βῆμα καὶ ἐξηκολούθησεν:

— Ὁ νεανίας οὗτος δὲν εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, εἶνε ὁ κόμης Ἰωάννης Σαμαράνδ. Δὲν δύναται νὰ ἦνε μαρκήσιος, ἐπειδὴ ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ζῆ ἀκόμη.

— Ὡ! εἶπον πάντες ἐκπεπληγμένοι.

Ὁ βαρόνος ἀνετινάχθη καὶ ὠπισθοδρόμησεν, ὥστε φάσμα τι ἔσθη αἰφνης πρὸ αὐτοῦ. Τὸ κατενεχθὲν κτύπημα ἦν τρομερόν. Ἄλλ' ὁ βαρόνος δὲν ἦτο ἄνθρωπος ὥστε εὐκόλως καὶ διὰ τοσοῦτω μικρὸν πρᾶγμα νὰ καταβάλληται· ἄλλως πεπεισμένος ὅτι ὁ ἀδελφὸς του, ἄφαντος ἀπὸ εἰκοσι καὶ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
Πρακτορεῖον Χαδὰ

Κοπεγχάγη, 30 Αὐγούστου. Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας ἀφίκοντο σήμερον. Τὰς 11.11. ὑπεδέξατο ὁ λαὸς μετ' ἐνθουσιῶδων ἀνευφημιῶν.

Σαλσοβούργον, 30 Αὐγούστου. Σήμερον, ἐγένετο ἡ μελεταμένη συνέντευξις τοῦ πρίγκηπος Βίσαρκ μετὰ τοῦ κ. Χαλνὸκη.

Μόσχα, 30 αὐγούστου. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Μόσχας» λέγει ὅτι ἡ Ρωσία ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην. Ἡ πολιτικὴ τῆς Αὐστρίας ἐν Ἀνατολῇ, προστίθησιν οὐδαμῶς ἀνησυχεῖ τὴν Ρωσίαν, διότι ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐξασθενίζει τὴν αὐτοκρατορίαν τῶν Ἀζβούργων.

Μαδρίτη, αὐθημερόν. Ἀπεφασίσθη ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ὅπως ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος παραστή εἰς τὰ μεγάλα θηνοπωρινὰ γυμνάσια, τὰ τελεσθησόμενα ἐν Ἀμβούργῳ. Κατὰ τὸ ταξίδιον τοῦ εἰς Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας θέλει διέλθει, κατὰ τὴν μετάβασιν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν, διὰ τῶν Παρισίων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΑΤΟΥ

τοῦ Δημ. Νοσοκομείου «ἡ Ἐλπίς»

δηλοποιεῖ ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὰ οἰκόπεδα ἀγίου Ἀνδρέου, τὰ κείμενα πλεσίον τῶν παλαιῶν λουτρῶν, ἀνήκοντα δὲ τῷ Δημ. Νοσοκομείῳ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 106 διακηρύξεως, εὐρίσκομένης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐργολάβοι, ὅπως πλειοδοτήσωσι τὴν Κυριακὴν 21 τρέχ. μηνὸς ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τῷ, κηρυσσομένης τῆς δημο-

πέντε ἐτῶν, δὲν εἶχεν ἐπιζήσει μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ «Ἀτρομήτου», δὲν ἔβλεπεν ἀκόμη τί εἶχε νὰ φοβῆται. Ὅσο ἡ θύελλα ἐφαίνετο ἀπειλητικὴ, ἐπὶ τοσοῦτω ἐμπιστευόμενος εἰς τὴν προπέτειάν του εἶχεν ἀπόφασιν ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ αὐτήν.

Παρετήρησε τὰ περίξ αὐτοῦ πρόσωπα καὶ εἶδεν ὅτι οἱ πάντες διετέλουν εἰς ἀγωνίαν καὶ ἦσαν καταπεπληγμένοι.

Τότε ἐγέλασε γέλωτα στυγρὸν, πυρετώδη καὶ προχωρήσας πρὸς τὸν ἐρυθρὸν πώγωνα ἔχοντα ἄνθρωπον:

— «Ε, ε, εἶπε γελῶν πάντοτε τὸν βίαιον γέλωτά του, σεὶς βεβαίως εἰσθε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ μετρημφοισμένοι εἰς ναύτην.

— Κύριε βαρόνε, ἀπήντησεν ὁ ναυτικὸς, ἐὰν ἤμην ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ θὰ με ἀνεγνωρίζετε ἤδη.

— Εἶναι ἀληθές. Ἄλλ' ἀδιάφορον, εἶμαι περιέργος νὰ μάθω ποῦ θέλετε νὰ καταντήσητε σεὶς καὶ ὁ συνέταιρός σας.

Κύριοι, βλέπετε γελῶ· ὑπάρχει βεβαίως λόγος τις. Πῶς νὰ μὴ γελᾶσω; Τοῦτο εἶναι τόσον γελοῖον, τόσον παιγνιώδες! Δὲν εὐρίσκετε καὶ σεὶς ὡς ἐγώ, ὅτι εὐλόκληρος αὕτη ἡ κωμωδία καλῶς ἐπενοήθη;

Πρόσωπα ἐντελῆ, ἀνεπίληπτα! τῶνόντι τοῦτο εἶναι μεγαλοπρεπές! Παρουσίασαν πρῶτον ἐνώπιον ἡμῶν ἓνα μαρκήσιον ἀλλ' ἠπατήθησαν, δὲν εἶναι πλέον μαρκήσιος, ἀλλ' εἰς κόμης... Ὀλίγην ὑπομονήν, κύριοι, καὶ θὰ παρουσιάσωσιν ὡσαύτως εἰς ἡμᾶς καὶ τὸν μαρκήσιον. Καὶ ἐὰν ἐμπα-